

Bloedlijn van Kevin Valgaeren

door Chrissy

Oorspronkelijke

titel:

Bloedlijn

Uitgever:

Kramat

Jaar van uitgifte:

2012

Aantal pagina's:

370

ISBN:

9789079552870

Link/urls:

[Auteursite](#)

[facebook](#)

 watleesjij.nu

Cijfer:

7,5

Bloedlijn is het zenuwslopende vervolg op De Ziener, dat de Schaduwprijs (beste spannende debuut van de Lage Landen) in 2012 won, en is een verbluffende Gothic Novel in dagboekfragmenten, getekend op een historische achtergrond. Ik heb De Ziener (nog) niet gelezen, en vond achteraf dat ik daarmee wel wat diepte heb gemist in Bloedlijn, maar het is wel degelijk leesbaar zonder dat je het eerdere deel hebt gelezen. Ik vond de flaptekst dermate intrigerend dat ik het zeker wilde lezen. Wat denk jij hiervan, dat klinkt toch interessant:

Een eeuwigheid duurt erg lang, als er niemand is met wie je ze kan delen... Mijn naam is David Mayfair en ik ben een vampier. Het deed geen pijn en ik heb niet gehuild. Dit is niet zozeer mijn verhaal, maar het verhaal van Sterre Schemers: een jonge vrouw, mijn grote liefde, op de vlucht voor zichzelf. Dit is ook het verhaal van de zenuwlijdende Ziener Werner van Lisum, voor wie de Gave veeleer een vloek is. Uiteraard mag mijn aandeel in dit relaas niet onderschat worden. Ik was per slot van rekening de reden waarom de vampier Valeth in 2008 naar Turnhout kwam om van Sterre zijn partner te maken. Ik ging achter hem aan, in de hoop het ergste te kunnen voorkomen, maar in de plaats daarvan werd ik geconfronteerd met een geheim dat zich eeuwenlang verborgen hield in de Turnhoutse bossen.

Dit stukje zegt al heel veel over de schrijfwijze van de Belgische Valgaeren. Er zit hier en daar wat humor in (geen overdreven grappen, en niet te vaak), het is vertellend en spannend tegelijk. Het begint al direct spannend met een jong meisje dat wordt gered door 'een engel' omdat ze niet goed weet hoe ze moet omschrijven dat haar verkrachter op wonderlijke wijze van haar afgehaald en gedood wordt. Het is niet het 'standaard' vampierverhaal, en dat is knap in deze tijd.

Om de beurt schrijven de karakters in het verhaal een stukje in hun dagboek, en dat krijgen we te lezen. De historische achtergrond en beschrijvingen van de omgeving laten zien dat de schrijver zich goed heeft verdiept om de achtergrond zo aannemelijk mogelijk te maken. De karakters zijn ook goed omschreven, vooral David Mayfair en Valeth komen prachtig uit de verf en zijn leuk om te blijven volgen. Elk persoon heeft wel een eigen reden of achtergrond meegekregen, waardoor je makkelijk aansluiting maakt met hun rol in het verhaal.

Hier en daar zakt het verhaal toch wel iets in, maar pakt je daarna weer vast en trekt je toch weer mee. Even doorzetten soms dus. Eerder zei ik al dat ik het eerdere deel (nog) niet gelezen heb; met de nadruk op 'nog', want dat ga ik zeer zeker nog doen. Ik miste toch wel sommige dingen die in Bloedlijn werden aangehaald en die zich in het eerdere deel hebben afgespeeld, en ben echt benieuwd geworden naar wat er dan is gebeurd. Ook dat is knap gedaan dus. Maar alle verhaallijnen komen uiteindelijk bij elkaar voor een prachtig einde en het heeft een plot om te zoenen. Het einde is (slim!) open gehouden voor mogelijk nog een vervolg—mede de reden dat ik ook het eerste boek nog ga lezen.

Kortom; Bloedlijn is zeker een boek dat fans die van vampiers, geesten en 'damsel in distress' verhalen houden moeten lezen!

